

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 183/2016
28.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца В.М. из Б., чији су пуномоћници Н.Р. и Н.Ј., адвокати из З., против туженог П. К. а.д. у реструктурирању, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1891/15 од 01.10.2015. године, у седници одржаној 28.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1891/15 од 01.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3837/12 од 28.04.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду бр. 2260 од 05.03.2012. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да га тужени врати на рад и то на послове који одговарају његовој стручној спреми и искуству, а ставом трећим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1891/15 од 01.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, делу става другог изреке који се односи на враћање тужиоца на рад и делу става трећег изреке који се односи на трошкове тужиоца. Иста пресуда укинута је у преосталом делу става другог изреке и одбачена тужба у односу на захтев да се обавезе тужени да тужиоца распореди на радне задатке који одговарају његовој стручној спреми и радном искуству.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време почев од 25.05.1979. године. У септембру месецу 2012. године код туженог је примећена повећана потрошња горива, због чега су радници обезбеђења по налогу директора организовали праћење запослених како би се утврдило да ли долази до отуђења горива. Тужилац је 11.09.2012. године радио у другој смени и одмах на почетку радног времена око 13,40 часова затечен је како трактор са празном приколицом паркира код празне депоније загорелог стајњака који се налази ван круга економског дворишта. Тужиоца су зауставили радници обезбеђења који су после извршеног прегледа у трактору код тужиоца затекли два канистера са горивом од којих је један био пун, а други напуњен више од половине тако да је у канистерима било 16,5 литара горива. У поступку пред нижестепеним судовима утврђено је шта подразумева радни дан трактористе у другој смени. Према распореду послова које је ближе описан, тужилац није имао никакву потребу да се налази код празне бетонске депоније у време када је затечен са канистерима и заустављен од стране обезбеђења. Тужилац је критичном приликом затечен како узима раније припремљене канистере напуњене горивом и ставља их у тракторску приколицу, а на месту где су канистери били сакривени пронађено је и црево за истакање горива. Према писменом изјашњењу тужиоца на упозорење о постојању разлога за отказ које му је уручено 13.09.2012. године, имао је сазнања да се на депонији налазе канистери са горивом два дана пре наведеног догађаја и да је дан раније извршио проверу да ли се канистери и даље налазе на депонији. Није пријавио надлежнима постојање канистера на депонији. Тужиоцу је престао радни однос даном пријема решења о отказу уговора о раду због повреде радне обавезе незаконито располагање средствима послодавца и друге незаконите радње којима се послодавцу наноси штета, крађа имовине, неосновано прибављање материјалне користи на раду и у вези са радом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили захтев за поништај решења о отказу.

Према члану 179. став 1. тачка 2. Закона о раду послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на његово понашање и ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђену општим актом и уговором о раду.

По члану 144. став 1. тачка 3, 46, 47. Колективног уговора као и члана 16. став 1. тачка 3, 46. и 47. уговора о раду послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе или не поштује радну дисциплину или правила понашања и то незаконито располагање средствима послодавца и друге незаконите радње којима се послодавцу наноси штета, крађа имовине и проневера или мањак у финансијском и материјалном задужењу запосленог, неосновано прибављање материјалне користи на раду или у вези са радом.

С обзиром да је тужилац према сопственој изјави два дана пре спорног догађаја имао сазнања да се на депонији налазе канистери са горивом, да је дан пре критичног догађаја проверио да ли се канистери налазе на том месту, да о томе није обавестио надређене, да је затечен како узима канистере напуњене горивом и ставља их у кабину трактора, правилно су нижестепени судови закључили да је тужилац крив за учињене повреде радних обавеза које су му стављене на терет, због чега нема услова за поништај решења о отказу уговора о раду.

У ревизији се оспорава утврђено чињенично стање што није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**